

ครู....

นำเสนอเมื่อ : 28 ธ.ค. 2551

ครู ความหมายของคำว่าครูที่แท้จริง

ครู มาจากคำว่า ครู แปลว่าหนัก ภาระที่ครูจะต้องนำลูกศิษย์ไปให้พ้นปากเหี่ยวปากกา ภาระที่ครูจะต้องนำลูกศิษย์เห็บบรรลุมรรค ผลนิพพานไม่ใช่เรื่องเล่น ๆ เป็นภาระที่หนัก....

ในทางจิตวิญญาณ ความหมายของครูหมายความว่าอย่างไร

ทางจิตวิญญาณถ้าไม่มีครูเราก็จะไม่สามารถเข้าถึงพระธรรมอันประเสริฐได้นั้นคือพระไตรรัตน์

เพราะฉะนั้นก่อนที่จะนึกถึงพระไตรรัตน์ ก่อนที่จะกล่าวคำอาราธนาขอไตรสรณคมน์เป็นที่ระลึกถึง ขาวธินุตจะกราบครูบาอาจารย์เสียก่อน ขอยึดถือครูบาอาจารย์เป็นที่พึ่งที่ระลึกก่อน เพราะถ้าไม่มีครูที่ดีแล้วก็จะไม่มีคุณสมบัติอันสมบูรณ์ของไตรสรณคมน์ เวลวันที่เขาทำพิธีรับศิษย์อาจารย์นั้นเขาจะไม่ทำพิธีรับ หรือ เขาไม่รับลูกศิษย์นบรอยนบพัน แต่ถ้าวาจารย์ท่านได้รับลูกศิษย์แล้ว ลูกศิษย์จะต้องไปแสวงอาจารย์เมื่อเฝ้ามองแนใจแล้ว วาจารย์ผู้นี้เราจะขอเป็นครูของเรา หมายถึงว่าเขาจะต้องมีความผูกพันกับชีวิตของเราไม่ใช่ว่าจนสิ้นชีวิตชาตินี้ แต่ไปจนบรรลุมรรคผลนิพพาน จะเห็นความสัมพันธ์อันงดงามระหว่างครูกับศิษย์ เมื่อครูตายครูก็จะไปบอกศิษย์แมจะอยู่คนละภพกันแล้ว ก็ยังติดตามดูแลลูกศิษย์ เพราะวาทานมีความรับผิดชอบต่อบุคคลศิษย์เพื่อจะประคับประคองให้ไปถึงฝั่งพระนิพพาน อาตมาคิดว่า เรื่องตอนที่สาม 2 เป็นเรื่องที่ใหญ่มากความสัมพันธ์กับศิษย์กับอาจารย์ได้ดีที่สุดเล่มหนึ่ง ถ้าใครสนใจก็ลองหาอ่านเอา เมื่อเป็นอย่างไรการรับเป็นศิษย์เป็นอาจารย์กันนั้นต้องทุ่มเท เสียชีวิตให้ลูกศิษย์ได้บรรลุธรรมอันสูงสุด บางครั้งอาจารย์จะเก่งอีกทางหนึ่ง แต่ไม่เก่งอีกทางหนึ่ง แต่เห็นวาศาสตร์แขนงนี้จะช่วยลูกศิษย์ได้ สมมุติวาอาจารย์ ก. ได้รับนาย ข. เป็นลูกศิษย์ และนาย ข. ก็ถือว่า นาย ก. เป็นครูของครู เป็นครูดั้งเดิมครูองค์ประทุม เมื่อพิจารณาแล้ววา นาย ข. ครูจะมีความรู้เรื่องนี้ ๆ ซึ่งตัวอาจารย์เองไม่มี อาจารย์ก็จะทำหน้าที่ติดต่อให้ขอให้ลูกศิษย์ไปอยู่กับอาจารย์ท่านใดที่มีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ เป็นพิเศษอย่างนี้ก็แสดงวาอาจารย์ของจิตวิญญาณไม่มีพวกไม่แบ่งเขาแบ่งเราไม่เป็นอาจารย์ของคนใดคนหนึ่ง

เมื่อเราระลึกถึงครูใกล้ตัวที่สุดของเราก็คือแม่ สูงสุดของเราก็คือ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าผู้เป็นบรมครู ทำไมจึงยกให้องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นบรมครู เพราะวาความจริงที่ทานคนพูนั่นเป็นความจริงอันประเสริฐ ที่จะช่วยเหลือเราสรรพสัตว์ทั้งหลายให้ก้าวล่วงความทุกข์ไปได้ก็คือครูคนสำคัญของเรา ที่เราจะต้องมีเป้าหมายดำเนินตามรอยพระบาทของท่าน

ลูกศิษย์ที่ดีต้องก้าวกับการเสียสละของครู ครูที่ดีก็ต้องมีอุทิศสาคะ วิริยะการที่จะเสียสละให้ลูกศิษย์ให้ได้ศักยภาพอย่างเต็มที่ ลองพิจารณาตัวเองวาเราเป็นครูที่ดีหรือเปล่า มีศิษย์ที่ดีหรือเปล่า เอาสองอย่างนี้เข้ามาพิจารณา แล้วเราจะคอย ๆ เติบโตขึ้นมาด้วยกัน นำไปสู่ชีวิตที่ประเสริฐ ทั้งศิษย์ และครู เมื่อถึงจุดนั้น ศิษย์ก็เป็นครู ครูก็เป็นศิษย์ ความสัมพันธ์ระหว่างศิษย์กับครูก็เปรียบเหมือนสายรุ้งเช่นกัน หากเราเป็นครูเราก็ต้องเป็นครูที่ดี หากเราเป็นศิษย์เราก็ต้องเป็นศิษย์ที่ดี.....